

Mel.: Hist hvor vejen

MARVIN FORTÆLLER:

1.

I mit allerførste hjem
trygt i moders maves gem
var der lunt og fred og ro,
der var sand'lig godt at bo.
Og hvis mor hun sku' af sted -
altid, altid kom jeg med.
Men når hun gik traveture,
ku' jeg bare kukkelure!

2.

Ofte sparked' jeg min mor.
Hun sku' mærke, jeg blev stor.
Tænk, min far han også kom,
mig han vistnok syntes om.
På mors mave banked' han,
og så boksed' jeg – kom an!
Helt bestemt en dreng det bliver,
tænkte far helt fuld af iver.

3.

Heldigvis jeg er en dreng -
gynged' i min navlestreng,
til en dag der blev lidt trangt,
og det var for meg't forlangt
med det lillebitte rum
- det var altså minimum -
nu jeg ville ud i livet,
som af far og mor blev givet!

4.

Verden er så stor, så stor.
Midtpunkt i den er min mor.
Far er også vældig rar,
når han mig på armen ta'r.
Mor er den, der gi'r mig mad,
hvad der altid gør mig glad.
Det er vigtigt, må jeg sige –
ha' en dygtig kokkepige!

5.

Jeg har skam en storebror.
Han er meget, meget stor
og en søster ligeså –
tænk, de to kan stå og gå!
Jeg vil altså kravle snart,
fange "sorte" i en fart.
Den er sød og på mig kikker.
Jeg skrupgriner, når den slikker.

6.

Ha' en mor, det er et held,
ka' man kun en smule selv,
og hun plejer mig så godt,
når jeg laver stort og småt.
Det er sjovt at være til,
når jeg får det, som jeg vil.
Men jeg siger ganske ærligt:
BARNEDÅB ER NOGET SÆRLIGT!

OLDEFAR OG OLDEMOR FRA FYN.